

De School met den Bijbel aan de Heidestraat

Wim Dral

Ik begon op de protestants-christelijke dr. J.Th. de Visserschool bij juffrouw Van Maurik op de kleuterschool. Mijn vriendje Gert Jan Aukema en ik waren onafscheidelijk. Zijn moeder kwam elke ochtend om een uur of tien met heerlijk geurende koffie door de klassen. Zij was de conciërge van de school en woonde er boven. Na schooltijd speelde ik dus vaak op het schoolplein achter de school. Favoriete bezigheid was voetballen. Soms ging de bal over de muur en verdween in één van de grote tuinen die toebehoorden aan de woningen aan de Loosdrechtseweg. Het ophalen van de bal was een spannende aangelegenheid. Sluipend door de verlaten uithoeken van de tuin op zoek naar de bal onder dekking van het verwilderde struikgewas en maar hopen dat het leer niet op het mooi gemaaide gazon terecht was gekomen. In dat geval moest je de veilige bescherming van de grote struiken verlaten om snel naar de bal te rennen in de hoop niet gezien te worden.

Het was een naargeestig gebouw. De ramen waren zo hoog dat wij niet naar buiten konden kijken. Op de hoge vensterbanken stonden wat plantjes. De plafonds waren hoog en de vloer in de gang was van graniet. In de tweede klas kwamen we bij juffrouw

Juffrouw Van Maurik met de eerste kleuterklas aan het einde van een schooldag. (foto: G. Dral)

Op deze foto is een groot gedeelte van de school te zien. Meteen rechts van de hoofdingang lag het lokaal van juffrouw Wildschut. (foto: G. Dral)

Hoogevest die haar gezang begeleidde met een mandoline. Meester Van Namen in klas drie was een verademing en ook bij meester Witzel van klas vijf had ik een leuk jaar. Beiden waren geen blijvertjes. Witzel werd schoolhoofd in Nijkerkerveen. Waar Van Namen gebleven is, weet ik niet. En dan de zesde bij meester Muijser. Populair was hij niet en dat onderzocht ik toen ik bij hem in de klas kwam; je kon in de klas tijdens de lessen een speld horen vallen, want als meester Muijser kwaad werd dan zwaaide er wat. Hij kon wel goed voorlezen en op de vrijdagmiddag het laatste half uur werd er door hem voorgelezen. Hij hield van poëzie en de gedichtjes van Annie M.G. Schmidt waren verplichte kost. Daar luisterden we geboeid naar.

Het Rode Dorp vergrijsde echter eind jaren zestig en begin jaren zeventig. Dit had uiteraard gevolgen voor het leerlingenaantal op de 'Heideschool'. Klassen werden gecombineerd, het onderwijs werd minder en

ouders haalden hun kinderen van school. Het doek viel in 1973. Het merendeel van de overgebleven kinderen week uit naar de Van Hasseltschool of naar de Bavinckschool. Mijn broertjes gingen naar de laatstgenoemde school aan de Bosdrift. De Heideschool kwam leeg te staan en werd nog enige tijd gekraakt. Na een paar jaar werd school afgebroken.

In de goede tijden verzamelde de Rode Dorpsjeugd zich op zomeravonden voor de school. De school was een trefpunt, ook toen de leerlingen al verdwenen waren. Met de sloop van de Visserschool verdween ook dit trefpunt. De bedrijvigheid van leerlingen in de Heidestraat had plaatsgemaakt voor de bedrijvigheid van het verkeer van en naar de Kerkelanden.